

วีรภัทร เกษะรักษ์: การศึกษาแนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยการบิน กรณีศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม (THE STUDY OF GUIDELINE TO BE AN AVIATION SAFETY LEARNING ORGANIZATION: THE CASE STUDY OF COLLEGE OF AVIATION AND TRANSPORTATION, SRIPATUM UNIVERSITY)
 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อ. ดร.ธัญญรัตน์ คำเพราะ, 108 หน้า

การศึกษาแนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยการบิน กรณีศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยการบิน กรณีศึกษา วิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเป็นเครื่องมือ และวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์แนวคิดทฤษฎีการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ Peter M. Senge โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้ 1) สัมภาษณ์ตัวแทนสถานประกอบการในอุตสาหกรรมการบินทั้งภาคพื้น และภาคอากาศจำนวน 5 องค์กร เพื่อให้ได้แนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยการบิน ในความต้องการของสถานประกอบการตามแนวคิดทฤษฎีของ Peter M. Senge 2) เป็นการแจกแบบสอบถามเพื่อจะประเมินคุณสมบัติของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 เพื่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัย ตามแนวคิดทฤษฎีของ Peter M. Senge และ 3) สัมภาษณ์ผู้บริหารของวิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม เพื่อที่จะได้แนวทางการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยการบิน ของวิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางที่จะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านความปลอดภัยการบิน ของวิทยาลัยการบินและคมนาคม มหาวิทยาลัยศรีปทุม และตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการบิน ตามแนวคิดของ Peter M. Senge และทฤษฎีด้านการบิน 5M Model ดังต่อไปนี้
 ด้านที่ 1 Management ปัจจัยด้านการบริหารจัดการเป็นการให้ความสำคัญกับนักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 จนถึงชั้นปีที่ 4 โดยการมุ่งเน้น และส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถเป็นบุคลากรที่จะทำให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เช่น การปรับปรุงรายวิชาให้มีความทันสมัย ส่งเสริมกิจกรรมในหลักสูตรให้ได้เรียนรู้กับผู้ที่มีประสบการณ์จริง การฝึกปฏิบัติจริงภาคสนาม การสอดแทรกรายวิชาที่ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ให้นักศึกษาเกิดการคิดเชิงระบบ, ด้านที่ 2 Machine ปัจจัยด้านเครื่องมือ โดยหลักสูตรฯ ได้มีการส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ และเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอน เช่น Drone หรือ อากาศยานไร้คนขับโดยสอดแทรกเข้าไปเป็นรายวิชาใหม่

เพื่อให้นักศึกษาได้มีองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีใหม่, Flight Simulator เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการบินเพื่อให้รู้หลักด้านความปลอดภัย, ห้องปฏิบัติการทางด้านภาษา เพื่อ ฝึกฝนทักษะทางด้านภาษา, ห้องปฏิบัติการด้าน คอมพิวเตอร์ ตลอดจนการมีอุปกรณ์การเรียนด้านความปลอดภัย, ด้านที่ 3 Media ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม โดยการเน้นสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยการบิน เช่น บรรยากาศในห้องเรียน เสริมสร้างบรรยากาศการคิดวิเคราะห์ การเปลี่ยนบรรยากาศการเรียน การสอนนอกสถานที่ เช่น การออกค่าย การศึกษาดูงาน การไปปฏิบัติจริงกับองค์กรด้านความปลอดภัย, ด้านที่ 4 Mission ปัจจัยด้านภารกิจ การสร้างให้นักศึกษาตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน ส่งนักศึกษาไปแข่งขันเวทีต่าง ๆ เพื่อแสดงศักยภาพ การมีนโยบายพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ทางด้านวิชาการ และวิชาชีพต่าง ๆ และด้านที่ 5 Man ปัจจัยด้านบุคลากร เริ่มตั้งแต่อาจารย์ ต้องมุ่งเน้นพัฒนาตนเอง ให้มีองค์ความรู้ด้านความปลอดภัยการบินอยู่มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ, นักศึกษา ใฝ่รู้ใฝ่เรียน หากความรู้ และจะต้องมีความรู้ และตระหนักทางด้านความปลอดภัย มีทักษะในการจัดการ กระบวนการคิดทางด้านความปลอดภัย, ผู้บริหาร มีวิสัยทัศน์ด้านการเรียนการสอน ด้านการบิน สนับสนุนทั้งงบประมาณ และนโยบาย และการสรรสร้างสรรคนโยบาย ให้ไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้, คัดเลือกวิทยากรที่มีประสบการณ์ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานจริง และบุคลากรฝ่าย สนับสนุน จะต้องมีส่วนร่วมให้มหาวิทยาลัย เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เช่น การบริการ การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ให้แก่คณาจารย์ และหลักสูตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สาขาวิชาการจัดการการบิน
ปีการศึกษา 2564

ลายมือชื่อนักศึกษา

ชานะ นอนา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ศิริ ๒

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

จ.ร.วิ

VEERAPAT KESARUK: THE STUDY OF GUIDELINE TO BE AN AVIATION SAFETY LEARNING ORGANIZATION: THE CASE STUDY OF COLLEGE OF AVIATION AND TRANSPORTATION, SRIPATUM UNIVERSITY

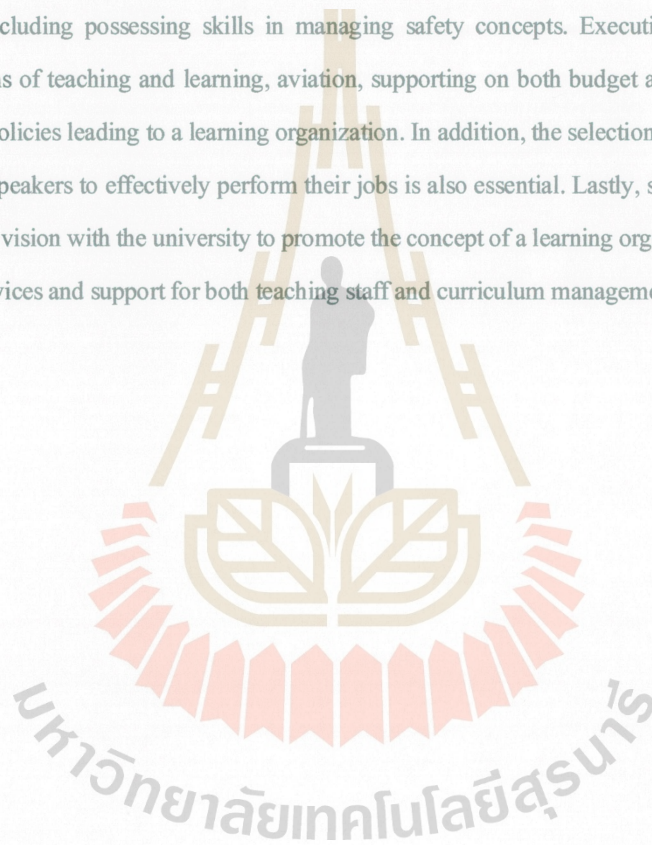
THESIS ADVISOR: THANYARAT KHAMPROH, Ph.D., 108 PP

The objective of this study aimed to investigate the guidelines to become an aviation safety learning organization: A Case Study of the College of Aviation and Transportation, Sripatum University. This study employed a mixed-method research combining a qualitative research model using a semi-structured interview as a tool with a quantitative research approach using questionnaires as a tool. The researcher of this study applied Peter M. Senge's concept of an organization as learning theory criteria.

The study process is as follows: 1) Interviewing representatives of five aviation organizations, both air and ground personnel, to obtain guidelines to become an aviation safety learning organization based on the theory of Peter M. Senge 2) Distributing questionnaires to assess the 4th year students' qualifications to become a learning organization based on the theory of Peter M. Senge and 3) Interviewing the administrators of the College of Aviation and Transportation, Sripatum University to seek guidelines for becoming a learning organization in aviation safety.

The results of this study revealed that the guidelines to become an aviation safety learning organization which meet the needs of aviation industry operators, based on both concepts of Peter M. Senge and the theory of safety aviation: 5M Model were as follows: 1) Management factors focusing on promoting the first-year students up to fourth-year students to contribute their institutes to become an aviation safety learning organization. These could be conducted through updating learning subjects, promoting learning activities with aviation expertise personnel, providing active learning focusing on practice experiences in safety aviation environment, incorporating learning subjects to enhance students' analytical thinking process to develop their systematic thinking skills. 2) Machine tool factors focusing on curriculum designed to support and promote effective learning outcomes as well as being implemented as a key factor of teaching and learning activities. For instance, incorporating innovations of drones or unmanned aerial vehicles into courses to promote students' knowledge on new technology; implementing a flight simulator for student practices on flight skills to gain knowledge related to safety principles; and promoting the application of language laboratories for student practices on language skills, computer laboratories, and the availability of safety learning equipment 3) Media Environmental

Factors focusing on learning atmosphere related to aviation safety, for example, promoting analytical thinking skills in classroom environment; encouraging outside classroom activities, for instance, camping, study trips, and student participation in safety practices with various organizations relevant to aviation safety. 4) Mission Factors encouraging students to focus on daily safety awareness; promoting student participation in various institutional competitions to emphasize on organization potential in terms of personnel development policy on both academic and vocational aspects. and 5) Man, or personnel factors firstly refer to teachers that must focus on continuous self-development to be knowledgeable on aviation safety. Students must be enthusiastic to learn and be knowledgeable on safety awareness, including possessing skills in managing safety concepts. Executive officers must gain various visions of teaching and learning, aviation, supporting on both budget and policies, as well as establishing policies leading to a learning organization. In addition, the selection of knowledgeable and experienced speakers to effectively perform their jobs is also essential. Lastly, support personnel must have a shared vision with the university to promote the concept of a learning organization, for example, providing services and support for both teaching staff and curriculum management.

Aviation Management

Academic Year 2021

Student's signature _____

Advisor's signature _____

Co-advisor's signature _____

ศิริ งามวิจิตร

Dr. K.

Wasawat S.